

— Торбата ще каже, — отговорил си слугата пак самичък вместо крушата.

— Торбата казва, че господарката сложила само глава лучец и парче сух хлебец.

— Щом е така, ще спим. Нехранена душа не слуша. И легнал слугата, та спал чак до вечерта.

Така правел той всеки ден. Казали на скъперника, че нивата му стои още непожената. Той тръгнал една сутрина да види сам с очите си, каква е тая работа. Скрил се в нивата. Като дошъл слугата, пак се спрял под крушата, разговорил се с нея, както винаги, и легнал да спи.

Селянина не му се обадил. Той се вжрнал в къщи и разправил на жена си, как слугата не работи нищо, а само се разговаря с крушата.

Вечерта селянина казал на слугата:

— А бре синко, защо не е пожната още нивата?

— За нивата ти не мисли, — отговорил слугата. — Ако каже торбата, утре за един ден ще я пожна.

— Каква торба поменуваш? Толкова време не пожна нивата, че утре за един ден ще я пожнеш! Разбирам те аз тебе, че искаш нещо, затова не работиш. Защо не си кажеш направо какво искаш!

— Питайте торбата, дето ми слагате еденето, тя ще ви каже, — казал слугата и влязъл в обора при добитъка.

Тогава селянина рекъл на жена си: „Хайде, жено, направи му една баница и му опечи едно пиле, та да видим, какво ще направи“.

На сутринта напжлнили добре торбата на слугата. Той я взел, отишъл на нивата и пак рекъл на крушата:

— Добро утро, крушо!

— Дал ти Бог добро!

— Ще жжем ли днес или ще спим?

— Торбата ще каже.

Той разтворил торбата и рекъл:

— Торбата казва, че господарката сложила баница и печено пиле.

— Щом е тжй, ще работим.

Слугата се нахранил добре, па като се запретнал, пожнал цялата нива до обед. До вечерта извжрзал снопите.